

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 244**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Den börjar jag nämna igen hansen, det stora, majestätiska laget var nästan hemskt. Men Gudskelof allt går väl, du får beröm i alla jultidningsrecensioner jag sett, en sad som från pållarna var till mig, men det var inte mer än rätt. Och du nämnes först, på min plats i forna Tiden och du har 4000 i Danmark och jag blott 2000. Alla, som se bakom äro förtjusta i den, här har Lovisa sagt vackrarna på den så att ingen annan kan komma åt den, men jag har fått rapport, att hon är förtjust. Den tycker om det rätt skap, hvarest hon där befinner sig, däremot kan hon ej förbita mig att jag skrifer om bönder.

Min lilla kus nu får jag det skrämde fågelansiktet mellan mina händer och Rysser henne och säger att hon ej skall vara orolig. För du ej bref från henne så är det därför att allt blifvit afgjort i sist skedd så att de absolut ej kunna skriva. Att de frögat mig beror bara på att de tro att jag är så känd i utlandet, så att de nödvändigt vilja ha ord med. Kanst du att de ej vilja fråga dig för Warburgs skull, ty Warburg är ju ett med akademien, tysarr. Att du skulle bli ledsen för detta kunde ej falla mig in, det skulle man väl bara tucka Gud för att slippa. Är det något angenämt att skrifa sig fiender och att göra sig onöjlig som blifvande utslagetagare. Det har dock lyckats mig att på fornen en smula mildnad. Jag gissar att du redan fått en förfrögan.

Jag blef allt så mycket begrund af Stockholms Dagblad. Men har be-
nämde på samma sätt Svottningar i Deroga-källa, som redan blef så ned-
sattad, därför vet jag, att han ej är opinionsbildare. Det har nu skref
var jag mycket nöjd med naturligtvis. Det var ej ett ord blanda.

Den har nog blifvit lugn nu igen, ty Grev Scherwitz har fått beröm öfverallt. Jag kan inte säga kvar, ty jag tycker jag ser ditt namn öfver
allt. För en apatisk betraktare framställer du dig som en mycket
finsid författarinnas. Jag gör för dig en ett stycke med de 400
expl. jag får sålda bokom världshuset. Men jag tänker du snart
är efter. En kindke tyckte att du var snäll på gatan, därför skref
hon vänligt till dig, Tösen skall vara lugn, jag har inte fått

höra ett ord jag från någon människa utom från Gallberg
Blomber (vi äro du nu) och han är nå avag för mig personligen
så hennes hörs jag ej lika på. Glöm hur en moder, som är målare,
och en som är musiker så jag ser så väl hur hon fått lära att
umgås med Konströrer.

Den danska annälän var ju utmärkt. Och när nu ej rådd, ticken
är Nobelgalan, så vi få nog vänta länge på recensioner, men de
blir nog hyggliga, då de komma.

Igår var jag nere hos Blomber för att tala om skollärohistorien
Så ljöd hur mig kvar på middag och det var mycket trevligt, vi var
ensamma, efter maten sutto vi och språkade och läste poesi Lever-
tin, Nilsson och Karlfelt. Det var helt eyesomligt för att vara i
Falun att få sitta och tala och läsa så stäv med en, som är lika bil-
dad som jag själf i litterära frågor. Det är en stor vinst i tillvaron
att ha funnit reda på henne.

Jag läste halva Levertin, vi voro stända för att belunda, men det
var så tungt, så doft, så skarpt uttryckta tankar, så det kom öfver
oss en viss betänksning. Det är märkt, och Konstnärligt och po-
etiskt. Ja läs Läderhjelmens recension islag, den är utmärkt, där finnes
huruvida annmärkning, som ni gjord och allt berömt. Jag har al-
drig läst en recension, som varit så rätt skapades. Betty's berättelse var
allt öfverdrifvet, det är en atomslagen bok, men ändå saknas där det
där tusen djäflar, det är väl hufvudsakliga bitar, men ingen enda med
nilletts spelande lif. — Så kommo vi till Nilson. Glöm ha jag, det är
port och lif och mytten och skulet här och slutet där är Runenberg är
Cyranos och kammaren och pradisken och stora ord och vrede öfver vår
nyliga peghet och uselhet och jag blif så trött och längtar efter att
på våra verkliga poesi, längtar efter Lovilsky. Den Nilson kommer
jag att hata, det känner jag. — Så kommo vi till Karlfelt och jag fönn
lite kvarglömt af Fröelings snilla mellan samtliga rader. Nej hvad
snilla är för en härlig vara. Det var profeten Elias som för till
himmel, där finnes det. Jag förväknar dig, att ingenting af det
andra kunde jämföras med Elias. Janus var och bra, men den
andra var härlig, Levertin och Nilson voro ej värda att stå som be-
tygter kall på någon. —
Jag anknyter ej skrifven om polskskolan. Det får bli i begravning
tider — Den heliga —